

[Meta Ditzel.]

i fremsættelsestalen, at der ofte vil være tale om støtte til film, der kun kommer et beskedent publikum for øje. Det var jo ikke vor mening, at støtten kun skulle gives til helt specielt særprægede danske film, men til lødige danske film, som også vil have interesse for et større dansk publikum.

Hvad teatrene angår, er man fra retsforbundets side meget inde på, at støtten overvejende går til det etablerede, ukontroversielle teater. Der er jo stadig væk nogen kritik af den støtte, men jeg må måske henvise til, at der er kommet en oversigt over de sidste finanslovbevillinger, der er givet som støtte til teatre, og dér kan man se, at man dog efterhånden støtter en hel del eksperimentelle og opsøgende teatre. Det kan naturligvis drøftes, om man synes, støtten er tilstrækkelig, men man er i gang med at støtte den side af teaterlivet.

Jeg må måske lige til sidst gøre opmærksom på, at i det sidste notat, vi har fået, står der over denne oversigt:

„De nedenfor angivne beløb reduceres med 1,5 pct. som følge af den generelle nedskæring af finanslovbevillingerne.“

Vi er altså opmærksomme på, at vi er inde i sparetider. Det synes jeg må være tilstrækkeligt, når vi taler om kulturlivet, at man prøver på, når der skal spares, at beskære lempeligt, fordi vore udgifter dertil i forvejen er meget beskedne sammenlignet med hele statsbudgettet.

Lembourn (KF):

Da jeg er ganske enig i de ret så skarpe bemærkninger, hr. Robert Pedersen og hr. Kaj V. Andersen har fremsat, kunne man være fristet til at sige, at disse forslag gider man ikke diskutere, og blot meddele tinget, at éns parti agter at stemme imod. Men af hensyn til tingets værdighed bør det vel være sådan, uanset hvor tåbelige forslag der kommer, at man går ind i diskussionen og forklarer, hvorfor man er imod dem.

Jeg har forstået det sådan, at retsforbundet overhovedet ikke vil have nogen kulturpolitik. Det må egentlig være det, der ligger i forslagene. Hvis det ikke er rigtigt, burde man vel i det mindste antyde, hvad det så er, man vil have i stedet, men det siger man ingenting om.

Med hensyn til Statens Kunstfond skal

man jo huske, at den blev vedtaget enstemmigt her i folketinget, og at den er et led i en kulturpolitisk helhed. Selvfølgelig kan man drøfte, om den har fungeret, som den skulle, og det gør vi jo også. Det er meningen, at vi i næste folketingssamling eller i 1975-76 skal have en gennemgående drøftelse af hele vores kulturpolitik for at se, hvad der kan være galt med den ifølge de erfaringer, vi har haft, og så prøve, om vi kan gøre den bedre. Men på nuværende tidspunkt, hvor der sidder en række udvalg og arbejder med disse ting, og hvor vi venter på en række eksperteres bedømmelse af det, er det da meningsløst at gribe ind i dette arbejde og stoppe støtten fuldkommen.

Jeg er enig i den tanke, at man skal decentralisere kulturpolitikken, men forslagsstillerne siger jo intet om, hvordan de vil gøre det.

Det fremgår af forslaget om teatervirk-somhed, at forslagsstillerne åbenbart ikke ved noget som helst om teatervirk-somhed. Som kulturministeren var inde på det, er det altså sådan, at hvis man vil drive teater i et lille land som Danmark — nu er vi oven i købet kommet derhen, som jeg også tror kulturministeren nævnte, at det gælder selv i lande med et stort marked, et stort publikum — er forholdet det, at omkostningerne ved at drive et teater er vokset så stærkt, at hvis publikum skulle betale alle omkostningene gennem billetten, ville der simpelt hen ikke komme nogen mennesker i teatrene. Det er betingelserne. Derfor er der ingen vej udenom: hvis man vil have teatre, er man nødt til at yde dem en eller anden form for offentlig støtte.

Hvis man gennemførte disse forslag, så ville kun det kgl. teater overleve. Det ville være det eneste teater, vi havde tilbage — det er muligt, man også ville afskaffe det, det får vi jo at høre senere. Det ville betyde en monopolisering af dramaet, og så vidt jeg kender til retsforbundets teorier, så er det ikke ligefrem monopoler, man er interesseret i.

Det oplyses, at hvis man ophæver støtten, så vil de ukontroversielle, de avancerede teatre bedre kunne udfolde sig. Ja men det er da helt forkert. Det er da på grund af samspillet mellem det professionelle, etablerede teater, hvor uddannelsen af skuespil-lerne foregår, og det alternative teater, at